

тя е изтъркана мисъл, минала е хиляди пжти прѣзь неговия умъ. Умниятъ ученикъ или умниятъ човѣкъ избира онова, което е нему потрѣбно. Всички хора, всички ученици правятъ двѣ главни погрѣшки. Нѣкои изпжждатъ злото, и туй зло се загнѣзва въ тѣхъ. Нѣкои приематъ доброто, и то се загнѣзва въ тѣхъ. Злото чрѣзь изпжждане се загнѣзва, а чрѣзь възприемане бѣга. Ако се противишъ на една лоша мисъл, тя се загнѣзва. Съ доброто е обратното. Ако ти му противодѣйствуващъ, то се отдалечава. Ако го приемашъ, то се загнѣзва. Дойде лоша мисъл, остави я да влѣзе въ двора. Ти се скрий и слѣди само нейното ходене. Наблюдавай я! Тя ще ходи, ще ходи, ще обикаля, докато си излѣзе. Ако я питащъ, защо е дошла, какво иска и почнешъ да я пждишъ, ти не можешъ я изпжди. Бѣлата ще си намѣришъ, нѣма отърване отъ нея. Тя като влѣзе, ти само я наблюдавай! Дойде ли доброто, посрещни го, отвори му вратата, нека влѣзе! По сжщия законъ и двѣтъ ще влѣзатъ — и доброто и злото. При злото ще се скриешъ да гледашъ, при доброто ще излѣзешъ да го посрещнешъ и ще останешъ при него. Сега, когато у нѣкои се яви доброто, нѣкоя добра мисъл, той казва: не съмъ готовъ за тази мисъл. Кога ще бждете готови? Да допуснемъ, че у васъ дойде ми-